

ת"פ 47795/01/14 - מדינת ישראל נגד אכרם שחאדה- נדון, עבד אלקאדר שחאדה

בית משפט השלום בפתח תקווה

26 נובמבר 2014

ת"פ 47795-01-14 מדינת ישראל נ' שחאדה ואח'
ת"פ 10795-04-14 מדינת ישראל נ' שחאדה(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת איטה נחמן
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. מדינת ישראל
1. אכרם שחאדה- נדון
2. עבד אלקאדר שחאדה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד נגה מזור שגב, ועו"ד שחר יערי

ב"כ הנאשם 2: עו"ד שרון חזות

הנאשם 2: באמצעות שב"ס

גזר דין לנאשם 2

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתבי האישום המתוקנים, המייחסים לו התפרצות למגורים לבצע עבירה, עבירה על סעיף 406 (ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") יחד עם סעיף 29 (א) בחוק; גניבה, עבירה על סעיף 384 בחוק יחד עם סעיף 29 (א) בחוק; הפרת הוראה חוקית, עבירה על סעיף 287 (א) בחוק והתפרצות למגורים לבצע עבירה, עבירה על סעיף 406 (ב) בחוק.

2. מעובדות כתב האישום בת.פ. 47795-01-14, עולה כי ביום 17.1.14 סמוך לשעה 3:13, הגיע הנאשם לבית המתלוננים בעיר פתח-תקווה, פתח, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, את חלון המטבח שהיה נעול, הסיט אותו ונכנס אל תוך הבית, בזמן שהמתלוננים ישנים בבית.

בנסיבות אלה, נטל הנאשם תיק השייך למתלוננת, שרשרת עם תליון ופלאפון נייד מסוג נוקיה.

לאחר מכן, פתח הנאשם את דלת הבית שהייתה נעולה במפתח ויצא מהבית, מאוחר יותר, סמוך לשעה 4:20, בעיר פתח-תקווה, נתפס הנאשם על ידי מתנדבי משטרה כאשר ברשותו מצויים הפלאפון והתליון.

3. מעובדות האישום הראשון בת.פ. 10795-04-14, עולה כי ביום 4.12.13 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בין השעות 4:00-6:00, עת ישנו המתלוננת ומשפחתה בביתם בעיר פתח-תקווה, התפרץ הנאשם לבית בכך שפתח את החלון בסלון הבית, וגנב שני מכשירי טלפון ניידים מסוג גאלקסי 4, מכשיר טלפון נייד מסוג גאלקסי 1, תיק ובו שני ארנקים שבתוכם, בין היתר, כרטיסי אשראי ותכשיטי זהב (להלן: "הרכוש").

מעובדות האישום השני בתיק הנ"ל, עולה כי ביום 30.1.14 במסגרת החלטה שניתנה על ידי כב' השופט ד"ר קובו בבית משפט זה במ"ת 47843-01-14, שוחרר הנאשם למעצר בית מלא בבית אביו, בקלאנסווה (להלן: "מקום מעצר הבית") בפיקוחם של אביו ושני אחיו.

ביום 31.3.14 בשעה 6:40 הגיעו שוטרים למקום מעצר הבית לשם ביצוע חיפוש על פי צו בית משפט בהמשך למתואר באישום הראשון, והבחינו שהנאשם אינו נוכח שם.

4. הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום שתוקנו, נשלח לתסקיר שירות מבחן כשעמדת המאשימה היא להשית עליו עונש של מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

בעניינו של הנאשם האחר בת.פ. 10795-04-14, הצדדים הגיעו להסדר טיעון שבמסגרתו כתב האישום נגדו תוקן לקולא, הוא הודה והורשע בעבירה של סיוע לקבלת נכס שהושג בפשע, עבירה על סעיף 411 ביחד עם סעיף 31 בחוק, והושתו עליו - בהסכמה - שלושה חודשים ויום של מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

5. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר שירות המבחן, שסקר את נסיבות חייו של הנאשם, שלא אפרטן מחמת צנעת הפרט, אך אציין כי הנאשם בן 23, רווק, נעדר עבר פלילי, יליד האזור ובהיותו בן 13 עבר לגור בישראל עם בני משפחתו. אחד מאחיו של הנאשם נהרג בתאונת דרכים בשנת 2007. הנאשם סיים לימודי בית ספר יסודי ומאז שעבר להתגורר בארץ לא המשיך לימודיו, אלא החל להשתלב בשוק העבודה בתחום הבנייה ועבד תקופה ממושכת אצל קבלן אינסטלציה בעיר פתח-תקווה. שירות המבחן שוחח עם מעסיק זה, והוא מסר כי הנאשם היה מסור, אחראי וחרוץ, ואף הביע נכונות להמשיך להעסיקו בעתיד. הוסיף כי בתקופה שקדמה למעצרו החל הנאשם להתרועע עם חברה שולית, הגיע לעבודתו באיחור וניכר כי מצבו מתדרדר.

בהתייחס לעבירות דנן, הנאשם הודה בפני קצינת המבחן בביצוען, לקח אחריות עליהן והביעה הבנה

לחומרתן ולנזק הכלכלי והרגשי שגרם למתלוננים ובני משפחותיהם. יחד עם זאת, התקשה להסביר את המניעים שעמדו ברקע לביצוע תוך נטייה להכחשת תכנון מוקדם של העבירות, אך הוסיף כי ביצען בתקופה בעייתית, לגישתו, בה הוא לא עבד והיה חסר מסגרת והכנסה, וכן ביקר בכפר הולדתו בשטחים, ולדבריו שם דרבנו אותו לבצע עבירות רכוש בארץ.

קצינת המבחן שוחחה עם אביו של הנאשם, אשר לדבריו, תפקודו של הנאשם היה תקין עד לתקופה קצרה שקדמה למעצרו, האב ביטא תסכול וכעס על הנאשם שהפר תנאי שחרורו ושב למעצר. הוסיף כי הוא סומך על הנאשם שיצל להשתקם ולחזור לתפקודו התקין.

להערכת קצינת המבחן מדובר בצעיר שנראה כי על רקע קשיי זהות, תחושת חוסר שייכות ומשבר שעברה משפחתו, החל להתדרדר לקשרים שוליים וביצע את העבירות דנן.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם חלש באופיו, נוטה להיסחף אחרי דמויות שוליות ואף אחרי אחיו הבוגר ממנו, שעמו ביצע חלק מהעבירות דנן.

נוכח אלו, העריכה קצינת המבחן כי בהעדר מסגרת שייכות חברתית ותמיכה והכוונה מצד משפחתו, יוגבר הסיכון למעורבות בביצוע עבירות מצדו. יחד עם זאת, התרשמה קצינת המבחן מגורמי סיכוי לשיקומו של הנאשם, בהם יכולתו התפקודית הטובה מבחינה תעסוקתית, מוטיבציה להשתלב בטיפול בשירות המבחן כמקור להכוונה, וכן לקיחתו אחריות על מעשיו והבנתו חומרתן ואף הזעזוע שהחוזה כתוצאה ממעצרו הממושך לראשונה בחייו ובמהלך ההליך המשפטי הנוכחי.

לאור האמור לעיל, המליצה קצינת המבחן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם שתיחשב לתקופת מאסרו, להשית עליו מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

6. ב"כ המאשימה, בטיעונו לעונש, הדגיש את חומרת מעשי הנאשם, עת בוצעו בנוכחות המתלוננים ואת הפוטנציאל לאלימות ולפגיעה בשלומם. עוד הודגשו הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו והתרשמות שירות המבחן מאופיו של הנאשם והקושי שבסביבתו להוות עבורו מקור תמיכה.

ב"כ המאשימה הוסיף כי מדובר בנאשם שהפר תנאי מעצר בית ונעצר בשנית, ולגישתו התנהגותו זו מראה זלזול בהחלטת בית המשפט. בעניין זה התייחס ב"כ המאשימה לטענה של הגנה מן הצדק שנטענה בישיבה קודמת על ידי ההגנה באשר להגשת כתב אישום נפרד בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית, והפנה להחלטתו המנומקת של כב' השופט ד"ר קובו בת.פ. 50073-03-14, אשר דחתה טענה דומה.

לגישת ב"כ המאשימה ותוך הפנייה לאסמכתאות, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם עבור כל כתב אישום נע בין 12 - 24 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. על כן, מבקשת המאשימה לא להיעתר להמלצת שירות המבחן, אלא להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל משמעותי, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

7. ב"כ הנאשם, בטיעונו לעונש, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן וציין כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה וחסך זמן שיפוטי, אף ללא הסדר טיעון הכולל הסכמה עונשית, דבר שלגישתו מלמד על הפנמת פסול ולקיחת אחריות. הודגשו נסיבות חייו החריגות של הנאשם, כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן. הסנגור הוסיף כי הנאשם עבד טרם מעצרו ומעסיקו מוכן להמשיך ולהעסיקו בעתיד.

הסנגור הפנה להתרשמויות שירות המבחן מסיכויי שיקומו של הנאשם ולפסיקה במקרה דומה, לגישתו, ת.פ. 21201-10-13, שם הנאשם הורשע בשתי עבירות התפרצות, שלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, היה תסקיר חיובי, והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

הסנגור הוסיף וטען באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית כי הנאשם נעצר בגין אותה עבירה וחולטו כספים מתוך בסכום של 10,000 ₪, וכיסם של משפחת הנאשם נפגע קשות במיוחד לאור המצב הכלכלי הקשה של המשפחה וכן מצבו הבריאותי של אבי הנאשם.

8. הנאשם, בדבריו האחרונים, מסר כי הוא מצטער וכי עשה טעות, הוסיף כי זוהי הסתבכותו הראשונה והוא רוצה לצאת מזה, לסדר את החיים ולא לחזור לסורו.

דין

9. ראשית, אשר לטענת ההגנה בעניין הגשת כתב אישום בגין עבירת ההוראה החוקית, מפנה להחלטה המנומקת והמפורטת בנושא זה, בת.פ. 50073-03-14, מאת כב' השופט ד"ר קובו בבית משפט זה - אליה גם הפנתה המאשימה, שם נדחתה טענה זו ונקבע מפורשות כי אין כל פגם בהגשת כתב אישום בגין עבירה זו.

10. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערך החברתי שנפגע:

11. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים בדמות זכות לקניין, לפרטיות ותחושת הבטחון של המתלוננים עת פרץ לבתיהם מבצריהם. פגיעתו במתלוננים ובציבור קשה ומשמעותית, מחמת מפח נפש והטראומה הברורים שגרם להם, עת גילו כי בתיהם נפרצו וכי רכושם וכספיהם נגנבו. כמו כן, הפרתו הוראה חוקית מראה כי אין מורא הדין חל עליו.

מדיניות הענישה הנהוגה ומתחם העונש ההולם:

עמוד 4

12. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע ההתפרצויות לבתי מגורים והגניבה מהם, תוך גרימת נזק לרכוש ומפח נפש אצל הקורבנות. מתפקידו של בית המשפט לשגר את המסר הצלול הנדרש, באמצעות הטלת עונשים ממשיים על עבריינים כנאשם, המבקשים לחיות על חשבון עמלם של אחרים.

כידוע, העבירות בהן הורשע הנאשם, נושאות בצדן עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח (השווה עפ"י 20035-07-10 קנפו ואח' נ' מ"י, תק-מח (2010) 11760, 2010(4); רע"פ 547-08 טוקראס נ' מ"י, מיום 11.6.08; רע"פ 2037-08 באזוב נ' מ"י, מיום 25.5.08; ע"פ 46-84 מ"י נ' סבח, פ"ד לח 752 (4); רע"פ 3211-10 אלבס נ' מ"י, מיום 6.5.10; רע"פ 8330-09 גרמה נ' מ"י, תק-על 2009(4), 2170; רע"פ 1020-09 זיתון נ' מ"י, תק-על 2009(1), 2770; רע"פ 244/10 קרופניק מיור נ' מ"י, מיום 25.1.10; רע"פ 3228-12 וסילנקו נ' מ"י, מיום 29.4.12; רע"פ 3063-11 כהן נ' מ"י, מיום 17.4.11 וע"פ 7453-08 - מ"י נ' אואזנה ואח', מיום 6.1.09).

ברע"פ 244/10 קרופניק מיור נ' מ"י לעיל, נקבע בזו הלשון:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

וכן:

"...יתרה מכך, עבירות התפרצות למעונו של אדם וגניבה או ניסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום בלא שעולה בדיהן של רשויות האכיפה לאתר את העבריינים. והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, ייגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל, ואין בכך חידוש..." (ר' רע"פ 3063/11 - כהן נ' מ"י, מיום 17.4.11).

אשר לעבירת הפרת הוראה חוקית, בתי המשפט חזרו והדגישו את החומרה המגולמת בהפרת צו שיפוטי ויפים הדברים שנקבעו בבש"פ 2611/99 ו- 2646/99 אקעיק נ' מ"י, (מיום 23.04.99), לאמור:

"...דומה שהמשיב סבר כי החלטת בית המשפט נועדה לצור על פי הצלוחית, והיא כחרס הנשבר: ההחלטה תלך בדרכה, המשיב ילך בדרכו, והדרכים לא תיפגשנה... בלשון העם ייאמר כי המשיב "ציפצף" על החלטת בית המשפט, ומי שכן נוהג בהחלטת בית המשפט, בית המשפט מצידו יסביר לו במעשה מה דינו" (ר' אף מאמרו של חיים גנז "ביסוסי חובת הציות לחוק" (משפטים י"ז, תשמ"ז -

תשמ"ח, 353, 391).

13. מכל המפורט, אני קובעת את מתחם העונש ההולם לכל אירוע התפרצות והעבירות הנלוות, כדלקמן -

מאסר בפועל הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

14. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יש לקחת בחשבון את קיום הנסיבות הבאות:

התכנון שקדם לביצוע העבירות, לא ניתן לשלול תכנון על אף שהנאשם שלל זאת. אין המדובר בעבירות שמבוצעות באופן "ספונטני", אלא בעבירות המתוכננות היטב ומבוצעות בתחכום רב.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות, עיקרי.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות, הנאשם גרם במעשיו לנזקים כלכליים לקורבנותיו, וגרם להם למפח נפש וכן פגע בתחושת בטחונם ופרטיותם בבתיהם מבצריהם. לא ניתן להתעלם מהנזק שהיה צפוי להיגרם אילו הנאשם היה נתקל במתלוננים במהלך ביצוע העבירות, במיוחד לאור העובדה כי ביצען בעודם ישנים בבתיהם, לא אחת גרם מפגש בין פורץ לקורבן לתוצאות טראגיות.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, הוא מבוקשו להשיג רווח קל ולחיות על חשבון עמל כפם של קורבנותיו.

לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות הפלילית ויכל להימנע מהמעשה עליו הייתה לו שליטה מלאה.

חריגה ממתחם העונש הראוי:

14. סעיף 40ד(א) בחוק קובע כי חריגה ממתחם העונש ההולם תהא אך אם בית-המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם.

במקרה שבפניי, מלבד התרשמות שירות המבחן, לא הונחו בפניי נתונים מהם הוכח כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי ממשי כי ישתקם.

על כן, לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהקל עם הנאשם במידה ניכרת ובכך לאמץ המלצת שירות המבחן ועתירת ההגנה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

15. כמצווה על בית המשפט בסעיף 40 יא בחוק יש לקחת בחשבון, בעת ענישת הנאשם, את נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. במקרה דנן נסיבות אלו נלמדות מטיעוני ההגנה, מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם.

המדובר בנאשם, בן 23, רווק, נעדר עבר פלילי ונסיבות חייו לא פשוטות. טרם מעצרו הוא עבד באופן מסודר, לשביעות רצון מעסיקו, שאף הביע נכונות לקלוט אותו בחזרה לעבודה לאחר שחרורו.

עוד זקפתי לזכותו את הודאתו בכתבי האישום שתוקנו, אשר חסכה העדת המתלוננים ושחזור הטראומה בעבורם, את החרטה והצער שהביע, שיש בהם להצביע על הפנמת פסול מעשיו וכן קבלתו אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן ובבית המשפט.

התחשבתי גם בנסיבות חייו וחיי משפחתו, מצבם הכלכלי הקשה ומצב הוריו הבריאותי, כעולה מהתסקיר וגם בעובדה כי חלק מהרכוש שנגנב נתפס והוחזר לבעליו.

16. לאור האמור לעיל הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו 17.1.14 - 9.2.14 ומיום 31.3.14 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירות רכוש מכל סוג.

ג. מאסר על תנאי למשך חודשיים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על סעיף 287 (א) בחוק.

ג. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת ע"ת/11 מת.פ. 10795-04-14 ובסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בת.פ. 47795-01-14 - ע"ת/13 ו-ע"ת/14, סה"כ 5,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.15 וב-1 לחודש שלאחריו.

באם תשלום אחד מן התשלומים לא ייפרע במועדו, יעמוד הקנס לפירעון מידי.

כל סכום שיופקד בקופת בית המשפט ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

המאשימה תודיע למתלוננים על פסיקת הפיצוי לטובתם ותעביר למזכירות בית המשפט בתוך 3 ימים את פרטיהם העדכניים.

מוצגים - יושבו לבעלים ובהעדרם יחולטו או יושמדו לפי החלטת קצין ממונה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ה, 26/11/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת

הוקלד על ידי נועה לוי - פ"ת